

Sygn. akt I C 728/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2014r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy S. z siedzibą w S.**

przeciwko **S. P.**

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

I. nakazuje pozwanemu **S. P.**, aby opróżnił, opuścił i wydał stronie powodowej **Gminie S. z siedzibą w S.** lokal mieszkalny położony w S. przy ul. (...);

II. orzeka, że pozwanemu **S. P.** przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 320 zł;

IV. nakazuje wstrzymanie wykonania eksmisji do czasu złożenia pozwanemu przez Gminę S. oferty najmu lokalu socjalnego.

Sygn. akt I C 728/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 28 marca 2014 roku strona powodowa Gmina S. z siedzibą w S. domagała się nakazania pozwanemu S. P. opuszczenia, opróżnienia oraz wydania stronie powodowej lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ulicy (...) oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podała, że pozwany zajmuje w/w lokal mieszkalny bez tytułu prawnego. Nie wstąpił bowiem w stosunek najmu w miejsce zmarłej dotychczasowej najemczynie H. P., będącej babcią pozwanego, Pozwany zwrócił się do strony powodowej o zawarcie z nim umowy najmu tego lokalu. Otrzymał odpowiedź odmowną, bowiem nie spełniał warunków określonych w Uchwale Rady Gminy S. nr(...) z dnia 22 grudnia 2008 rr. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy M. Ś., tj. m.in. dlatego, że nadal istniało zadłużenie z tytułu opłat za korzystanie z lokalu. Pozwany został wezwany do dobrowolnego opróżnienia i wydania zajmowanego lokalu do dyspozycji powoda, czego jednak nie uczynił i lokalu nie opuścił.

Pozwany nie uznał żądania pozwu, wniósł o jego oddalenie i zarzucił, że strona powodowa nadużyła swojego prawa, albowiem pozwany sukcesywnie spłaca zadłużenie oraz na bieżąco płaci czynsz.

Przyznał, że nie uzyskał możliwości zawarcia umowy najmu. W spornym lokalu zamieszkał za życia swojej babci H. P., aby się nią opiekować. Na wypadek orzeczenia o eksmisji wniósł o orzeczenie o przysługującym mu uprawnieniu do lokalu socjalnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...) znajduje się w nieruchomości stanowiącej własność Gminy S. i tym samym wchodzi w skład zasobu mieszkaniowego Gminy

Dowód: odpis księgi wieczystej (...) ./

Dnia 28 stycznia 2008 r. zawarta została umowa najmu tego lokalu mieszkalnego pomiędzy wynajmującym – Gminą S. a H. P. . Do zawarcia tej umowy doszło w wyniku zamiany lokali

Dowód: umowa najmu k. 13- 16.

Około marca 2009 r. z H. P. zamieszkał pozwany S. P. , jej wnuk , który miał się nią opiekować ., albowiem H. była w podeszłym wieku , była schorowana. Przeszła dwa udary mózgu. H. P. zmarła w październiku 2009. **Dowód: zeznania świadka C. K. i częściowo zeznania pozwanego złożone na rozprawie w dniu 12 września 2014 roku - zrejestrowanie na płycie CD k. 90**

Na dzień 14 września 2009 roku zadłużenie z tytułu opłat czynszowych za sporny lokal wyniosło 1 176,87 zł, w tym odsetki 141,26 zł .Pismem z dnia 14 września strona powodowa wezwała H. P. do uregulowania zaległych opłat w terminie 7 dni.

Dowód: pismo strony powodowej z dnia 14.09.2009 r. k. 17.

Uchwała Rady Miejskiej w S. z dnia 22 grudnia 2008 roku nr 83/08 w § 22 ustala zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy, a mianowicie: osoby jakie mogą wstąpić w stosunek najmu, jeżeli :

- 1) są pełnoletnie
- 2) nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego (budynku)
- 3) regularnie opłacają w imieniu dotychczasowego najemcy należności czynszowe i inne opłaty za używanie lokalu i nie posiadają zadłużeń z tego tytułu lub regularnie spłacają zadłużenie, na podstawie zawartej ugody
- 4) utrzymują lokal w należyтым stanie technicznym
- 5) okres zamieszkiwania w lokalu był nie krótszy niż 5 lat , przy czym dopuszcza się zawarcie umowy najmu spełniającymi powyższe kryteria jeśli mieszkali krócej niż 5 lat bez zameldowania, wyłącznie za zgodą Burmistrza , po uzyskaniu opinii komisji

Dowód: odpis w/w/ Uchwały k. 67 – 79.

W dniu 18.12.2009 r. pozwany złożył wniosek do strony powodowej o „ przydział najmu ” lokalu mieszkalnego przy po jego babci H. P. zmarłej 20.10.2009 roku. Zobowiązał się do spłaty zadłużenia , wskazując, że do zadłużenia doszło z powodu niskiej emerytury babci i braku stałej pracy.

Po przeprowadzeniu postępowania i negatywnej opinii Komisji d.s. mieszkaniowych otrzymał odpowiedź odmowną z uzasadnieniem, że okres jego zameldowania był krótszy niż 5 lat, nie reguluje opłat za lokal, który jest zadłużony a nadto z wywiadu środowiskowego wynikało, że nie mieszkał z H. P. , tylko do niej przychodził i został wezwany do dobrowolnego opróżnienia lokalu i oddania do dyspozycji strony powodowej w terminie 2 miesięcy od otrzymania

pisma. Pismem z dnia 23 września 2010 roku ZGM w S. poinformował stronę powodową, że pozwany nie opuścił i nie wydal lokalu. Kolejnym pismem z dnia 14.10.2010 roku strona powodowa wezwała pozwanego ponownie do opróżnienia wymeldowania się i zdania lokalu,

Dowód: wniosek pozwanego k. 18-pismo UM w S. do ZGM z 6, (...), notatka służbowa k.19,, pismo ZGM do UM z 2202l2001-o k. 20, pismo UM w S. do Komisji k. 65, wyciąg z protokołu Konsultacji komisji d.s. mieszkaniowych k. 63, pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej w S. do Burmistrza S. z 15.04.2010 k. 64, pismo strony powodowej do pozwanego z 5.05. (...). k. 21, pismo ZGM do UM z 23.09.2010 r. k. 22. , pismo powoda do pozwanego k. 23 z dowodem doręczenia k. 24..

Pozwany był osobą bezrobotną w okresie od dnia 16 marca 2009 roku do 28.10.2009 r.

Obecnie jest zatrudniony na stanowisku technika w (...) sp z o.o. w B. od dnia 06 października 2009 roku i zarabia netto 3 038,82 zł

Dowód: pismo PUP w Ś. Filia w S. z dnia 20.05.2014 k.30, zaświadczenie k. 54 .

Od marca 2012 roku pozwany regularnie spłaca zadłużenie czynszowe i opłaca na bieżąco opłaty związane z utrzymaniem spornego lokalu :

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 38-52, wykaz sald k. 81 .

Zadłużenie na dzień 20 czerwca 2014 roku wynosiło:

742,97 zł za okres do IX 2013 roku

1828,16 zł tytułem odsetek do dnia 31 maja 2014 roku

(...),73 z tytułu odszkodowania

Dowód: pismo ZGM sp z o.o. w S. z dnia 24.06.2014 z wykazem sald k. 80-81

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie opisanych wyżej dokumentów, których treść nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron oraz na zeznaniach świadka C. K. i pozwanego, które w zakresie poczynionych ustaleń także są wiarygodne i nie budzą wątpliwości, a w szczególności w tym zakresie, że pozwany faktycznie mieszkał ze swoją babcią H. P. i to mieszkanie było jego centrum życiowym. C. K. jest bowiem najbliższa sąsiadka pozwanego i była sąsiadką H. P.. Często ją odwiedzała, stąd jej zeznania nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył co następuje:

Przepis art. 222 § 1 k. c stanowi, że właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Bezspornym jest, że lokal mieszkalny nr (...) znajdujący się przy ul. (...) wchodzi w skład mieszkaniowego zasobu powodowej Gminy, a więc jego właścicielem jest Gmina S. Najemczynią tego lokalu na podstawie umowy najmu była H. P. . Osobą zameldowaną na pobyt stały w tym lokalu poza nią i faktycznie z nią zamieszkałą i był tylko pozwany.

Po śmierci H. P. nadal w przedmiotowym mieszkaniu zamieszkiwał pozwany i nie przysługiwało mu żadne skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania lokalem. W szczególności nie znalazł zastosowania art. 691 § 1 k. c stanowiący, że w razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą. Pozwany jako wnuk zmarłej nie należy do kręgu osób, którym przysługuje uprawnienie do wstąpienia w stosunek najmu po zmarłym

najemcy, zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem. Uprawnienia takiego nie nabył również na podstawie przepisów uchwały Rady Miejskiej w S. nr 83/08 z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy S.. Okres wspólnego zamieszkiwania pozwanego z najemczynią był bowiem zbyt krótki niż wymaga tego uchwała, a lokal był zadłużony . W tej sytuacji spełniła się hipoteza przepisu art. 222 § 1 kc – pozwany władał faktycznie lokalem mieszkalnym, nie mając do tego żadnego skutecznego względem właściciela uprawnienia. Dlatego zasadnym było żądanie powoda, aby pozwany opróżnił opuścił i wydał stronie powodowej przedmiotowy lokal mieszkalny. Stąd rozstrzygnięcie Sądu zawarte w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.

W ocenie sądu żądanie eksmisji pozwanego nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, albowiem w okresie gdy powstawało zadłużenie czynszowe pozwany był bezrobotny przez kilka miesięcy. Miał zatem możliwość dopilnować, aby babcia regularnie płaciła czynsz i z pewnością musiał wiedzieć , o powstawaniu zadłużenia, skoro się nią opiekował, a jeśli nie było jej stać na opłacanie czynszu i sam nie miał na to środków, to powinien ubiegać się o dodatek mieszkaniowy lub pomoc socjalną , z czego nie skorzystał .

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, że nie mógł wcześniej spłacać zadłużenia ,bo nie pracował. Z pisma Urzędu Pracy wynika, że był bezrobotny tylko od marca do października 2009 roku , a z zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków pozwanego wynika, że podjął on prace już w październiku 2009 roku, a z jego zeznań ,że nie ma nikogo na utrzymaniu, a zatem uzyskując wynagrodzenie na poziomie ponad 3 000 zł netto w pierwszej kolejności powinien zadbać o ponoszenie opłat za mieszkanie i zawrzeć porozumienie co do spłaty zadłużenia, czego nie uczynił, mimo, że to mieszkanie stanowiło dla niego główne centrum życiowe .

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z 21.06.2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego bądź o braku takiego uprawnienia wobec osób, których nakaz dotyczy. Sąd orzeka o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania z lokalu przez osoby, których dotyczy nakaz eksmisji oraz ich szczególną sytuację materialną i rodzinną, przy czym sąd nie może orzec o braku uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego m.in. wobec małoletniego, niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, osoby sprawującej opiekę nad małoletnimi a także wobec osoby posiadającej status bezrobotnego, chyba że osoby te mogą zamieszkać w innym lokalu niż dotychczas używany (art. 14 ust. 4 pkt 2 i pkt 5 wskazanej ustawy).

Co prawa pozwany nie jest osobą , której obligatoryjnie S. uprawnienie do lokalu socjalnego wym. art. 14 cyt. wyżej ustawy.

Niemniej jednak w ocenie sądu biorąc pod uwagę, że pozwany mieszka w tym lokalu od 5 lat, od kilku lat regularnie spłaca zadłużenie i ponosi na bieżąco opłaty za korzystanie z lokalu , to biorąc dotychczasowy sposób korzystania przez niego ze spornego lokalu, orzeczono jak w pkt.II sentencji wyroku .

Konsekwencją orzeczenia w punkcie II było nakazanie wstrzymania eksmisji do czasu złożenia pozwanym przez powodową Gminę oferty najmu lokalu socjalnego, na podstawie przepisu art. 14 ust. 6 wskazanej ustawy.

O kosztach procesu orzeczono z stosownie do treści przepisu 98 k.p.c. w związku z art. 105 § 2 k.p.c. Na wysokość zasądzonych od pozwanego kosztów procesu składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł (zgodnie z § 9 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) oraz opłata od pozwu w wysokości 200 zł (zgodnie z art. 27 pkt 11 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).